

ת"פ 36801/03/15 - מדינת ישראל נגד מאיר זקזאק

בית משפט השלום באשקלון

27 אפריל 2015

ת"פ 36801-03-15 מדינת ישראל נ' זקזאק (עציר)
ת"פ 7969-04-15 בימ"ש שלום קרית גת
36825-03-15

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מאיר זקזאק (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ישי נגר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד זאב פלסבורג

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן מתקבל וייסרק למערכת.

מתיר צירוף כתב אישום מתוקן מת"פ 7969-04-15 בימ"ש שלום קרית גת.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, כדלהלן:

איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק).

היזק לרכוש במזיד - עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק.

כמו כן על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בכתב האישום המתוקן שצורף בת"פ שמספרו 7969-04-15 בימ"ש שלום קרית גת, בעבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה בניגוד לסעיף 278 (א) לחוק.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של **איומים** - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק; **היזק לרכוש במזיד** - עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 17.3.15, בשעה 23:45 לערך, עת היתה אשתו של הנאשם, הגב' סופיה זקזאק, (להלן: המתלוננת), הנמצאת בהליכי גירושין ממנו, בבית גיסתה שברח' יוספטל 123 בשדרות, הגיע הנאשם למקום ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שיחפש אותה, ימצא אותה, יתפוס אותה ויפגע בה, וזאת בכוונה להפחידה.

בהמשך, החל הנאשם לשבור את הדלת ולזרוק זכוכית, לשבור חפצים במרפסת הבית ולשבור כיסא, וזאת במזיד ושלא כדין.

עמוד 2

כמו כן הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן שצורף בת"פ 7969-04-15 בימ"ש שלום קרית גת, בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**- עבירה בניגוד לסעיף 278 (א) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ 7969-04-15, ביום 2.4.15, בין השעות 05:16 ועד 06:25 לערך, הפר הנאשם תנאי מעצר בית מלא שנקבעו במסגרת מ"ת 36825-03-15 של בית משפט השלום באשקלון, בכך שיצא ממקום מעצר הבית ונסע עם רכבו למקום שאינו ידוע.

בעקבות זאת, דיווחה הגב' זקזאק סימי, אחת מהמפקחות על הנאשם למשטרה, הגיעו השוטרים קסאי אורי והרוש שלום לדירה וכשהבחינו שהנאשם חזר לדירה, עצרו אותו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתבי האישום המתוקנים, הורשע וב"כ הצדדים הודיעו כי יטענו לעונש באופן חופשי.

הנאשם יליד 1984 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה משנת 2006.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו- הגנה על שלמות ואוטונומיית הפרט וכן הבטחת צווי בימ"ש. ולגישת המאשימה מתחם הענישה נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר. בנסיבות האמורות מבקשת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי.

מנגד, טען ב"כ הנאשם כי למעשה עברו הפלילי התיישן. לבני הזוג ילדים משותפים, ילד בן 6 וילדה בת 4 וחצי, וכשהחליטו להיפרד, החליטו לעשות זאת בצורה טובה על מנת לא לפגוע בילדים. לדברי ב"כ הנאשם המתלוננת לקחה את הילדים וברחה מהבית. כשהגיע הנאשם למתלוננת היא לא נתנה לו לראות הילדים וזה למעשה הטריגר למיזחס לו בכתב האישום. עוד מוסר ב"כ הנאשם כי לאחר ששחרר נסע לביה"ח באמצע הלילה כשחש כאבים בבטן ובשל כך הוגש כנגדו כתב אישום בגין הפרת הוראה חוקית.

אוסף ואציין כי לא הוגשו מסמכים המאמתים את הטענה בדבר נסיעת הנאשם לביה"ח באמצע הלילה.

בנסיבות אלו, מבקש ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו ולהורות על שחרורו עוד היום.

מתחם הענישה

בסימן 1 לפרק' ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות אלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וייתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיונו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא היא בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו."

בעבירות של אלימות במשפחה נעה הענישה בין צו מבחן ללא הרשעה לבין מאסר בפועל ממושך, כאשר כל מקרה נבחן לגופו, ובכלל זה נבחנים חומרת האלימות ועוצמתה, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנות העבירות, המלצות שירות המבחן, השתלבות בהליך טיפולי, עמדת המתלוננת והסיכוי לחזרה לחיים משותפים.

באשר לעבירת האיומים, אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, וכן מניעת פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת.

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת האיומים, בקבעו כי **"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים"**.

באשר לעבירת ההיזק לרכוש במזיד, הרי שהיא מגלמת בתוכה פגיעה בערך החברתי המוגן של הזכות לקניין.

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת ההיזק לרכוש במזיד, בקבעו כי "**ההורס נכס או פוגע במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.**"

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות אלימות בין בני זוג, שכללו איומים והיזק לרכוש במזיד, וכן בעבירות איומים על מי שאינו בן זוג:

ברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי, שבאותה עת היה תלוי נגדו תיק פלילי של החזקת סכין, שהודה והורשע בעבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר (איים עליה כי יהרוג אותה) ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים ולענישה נלווית, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח של שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע, כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשי מאסר, מהם תשעה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ובגין עבירת האיומים נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ברע"פ 4231/14 **בנסוסן נ' מדינת ישראל** (24.6.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של תקיפת אסיר, באיומים על סוהר שנזעק לעזרתו של האסיר ובאיומים על שוטרים אשר לקחו את המערער לתחנת המשטרה. על המערער הוטלה שנת מאסר בפועל, אליה צורפו שלושה מאסרים מותנים שהופעלו בגין עבירות האיומים, ובסה"כ שנתיים מאסר בפועל.

ברע"פ 4902/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור שכוונו כלפי סוהרים. תקופת המאסר שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום כללה הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, 6 חודשי מאסר בפועל, 3 מתוכם במצטבר ובסה"כ 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי המליץ שתקופת המאסר תקוצר ותרצה כולה בחופף להפעלת עונש המאסר המותנה ונקבע כי הנאשם ירצה 5 חודשים בפועל.

ברע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (9.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בעקבות הודאתו והרשעתו בעבירות של איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. המערער נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שכשל ניסיון שיקומו והופקע צו מבחן שהוטל עליו למשך תקופה של 18 חודשים.

ברע"פ 3255/09 **דהן נ' מדינת ישראל** (6.7.09), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהרשיע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה של ממש נגד בן זוג ואיומים, וכן בעבירות נוספות מאותו סוג ובעבירה של היזק לרכוש במזיד שיוחסו לו בכתב אישום נוסף ובהן הודעה. על פי פסק הדין, כתב האישום הראשון מייחס לנאשם תקיפה חמורה של אשתו ואיומים ברציחתה אותה. כתב האישום השני מייחס לנאשם איום על אשתו כי ישרוט את פניה, השלכת קערת חרסית שהתנפצה על רגלה ואיום נוסף. הערכאה הדיונית השיתה על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, חרף העובדה שאינו בעל עבר פלילי מכביד ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן בו יוחסו לנאשם הודעה חלקית וקושי לקחת אחריות, ולא ניתנה המלצה טיפולית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מן הראוי ואף נוסה לקולא.

ברע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום שהרשיע נאשם בשני אישומים באותו כתב אישום. במסגרת האישום הראשון, יוחסו לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה, איומים והיזק לרכוש במזיד. במסגרת האישום השני יוחסה למבקש עבירה נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה. הנאשם השליך לעבר ראשה של אשתו באותה עת מזונות שונים, הכה אותה באגרופים, איים עליה וקילל אותה. בהמשך, השליך את תכולת המקרר על הרצפה, ריסק מספר כיסאות ושבר באמצעות מטאטא פמוטים. בהמשך, ריסק חפצים נוספים, השליך לעבר ראשה של אשתו חלקי ארון, סטר לה, הכה אותה באגרופים והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן, תקף את אשתו. כחודש ומחצה לאחר מכן, דחף הנאשם את אשתו מחוץ לביתם, והותירה מחוץ לבית. הערכאה הדיונית קבעה כי חרף עברו הנקי של הנאשם, ולמרות הבעת חרטה וקבלת אחריות, הרי שלאור חומרת העבירות ותוכנם השלילי של תסקירי שירות המבחן, נדרשת ענישה מוחשית שיהא בה בבחינת מיצוי הדין עם הנאשם. על כן, גזר בית משפט השלום על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. בית המשפט העליון קבע כי הערכאה הדיונית לא סטתה בגזר דינה מרף הענישה הראוי בנסיבות העניין.

ברע"פ 6979/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.9.09), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהרשיע נאשם נעדר עבר פלילי על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והיזק בזדון, בכך ששבר חפצים והכה את אשתו באמצעות מקל בכל חלקי גופה, מכות שבעטין נגרמו לה חבלות. הערכאה הדיונית השיתה על הנאשם 3 חודשי מאסר ושתי תקופות של מאסר על תנאי, זאת בהתחשב בעדות האישה כי אין מדובר באירוע אלימות בודד, בהיעדרות הנאשם ממפגשים טיפוליים בשירות המבחן, חוסר מודעותו לפסול שבמעשיו כפי שעלה מפגישותיו בשירות המבחן והיעדרותו מדיוני בית המשפט. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, לאחר שהגיע למסקנה כי העבירות ונסיבותיהן מצדיקות עונש שיכלול רכיב של מאסר בפועל. יחד עם זאת, הוחלט למתן את רכיב המאסר על תנאי. בית המשפט העליון קבע, כי נסיבותיו האישיות של המבקש נלקחו בחשבון ע"י הערכאות הקודמות, אולם אל מול אלו עמדה החומרה המופלגת שהיתה גלומה במעשיו, עליה היה צריך להגיב ביד קשה.

באשר להפרת ההוראה החוקית, הערך המוגן על ידה הוא הערך החשוב של כיבוד שלטון החוק וצווי רשות מוסמכת. עבירה של הפרת הוראה חוקית פוגעת במוסד השחרור ממעצר בערובה וביכולתם של אחרים לעורר את אמון הרשויות ולהשתחרר ממעצר בתנאים מגבילים.

ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בשתי עבירות של פריצה למקום מגורים ובגניבה, וצירף תיק נוסף של התפרצות למגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום הם המתחמים המקובלים, כאשר בעבירות הפרת ההוראה החוקית קבע בית משפט השלום מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- האיומים על חייה של המתלוננת והעצמתם בדרך של היזק לרכוש, וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית, מתחם הענישה ההולם הינו בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, לעניין מתחם הענישה ההולם את עבירת ההפרה של ההוראה החוקית נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.

עם זאת, הנסיבות האישיות של הנאשם יכולות להשפיע על קביעת עונשו בתוך המתחם.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, כמו כן המדובר באיומים שאינם ברף הגבוה.

לחומרא, יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם, הגם שמדובר בעבר שהתיישן, בעבירות נשוא כתב האישום, אשר לא מנע מהנאשם לשוב ולבצע, את העובדה שהנאשם לא לקח בשתי ידיו את ההליך הטיפולי ולא נתנם ממנו.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 45 יום, בניכוי ימי מעצרו.

2. אני מטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

3. אני מטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון ו/או עבירת איומים ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית ו/או עבירה של היזק לרכוש.

4. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 1,500 להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בגזר דין זה ו/או כל עבירת אלימות מסוג עוון ו/או פשע, במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי ב"ש תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה,
27/04/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

הוקלד על ידי אלינור גנות